

Downloaded via the EU tax law app / web

EUROOPA KOHTU OTSUS (viies koda)

9. detsember 2015(*)

Eelotsusetaotlus – Kuues käibemaksudirektiiv – Maksuvabastused – Artikli 13 B osa punkti d alapunkt 6 – Eriotstarbelised investeerimisfondid – Mõiste – Investeeringud kinnisasjadesse – Eriotstarbeliste investeerimisfondide haldamine – Mõiste – Kinnisasja tegelik haldamine

Kohtuasjas C-595/13,

mille ese on ELTL artikli 267 alusel Hoge Raad der Nederlandeni (Madalmaade kõrgeim kohus) 1. novembri 2013. aasta otsusega esitatud eelotsusetaotlus, mis saabus Euroopa Kohtusse 21. novembril 2013, menetluses

Staatssecretaris van Financiën

versus

Fiscale Eenheid X NV cs,

EUROOPA KOHUS (viies koda),

koosseisus: neljanda koja president T. von Danwitz viienda koja presidendi ülesannetes, kohtunikud D. Šváby, A. Rosas (ettekandja), E. Juhász ja C. Vajda,

kohtujurist: J. Kokott,

kohtusekretär: vanemametnik M. Ferreira,

arvestades kirjalikus menetluses ja 4. märtsi 2015. aasta kohtuistungil esitatut,

arvestades seisukohti, mille esitasid:

- Fiscale Eenheid X NV cs, esindajad: *advocaat* T. Scheer, *adviseur* K. Bruins ja *adviseur* M. Morawski,
- Madalmaade valitsus, esindajad: M. Bulterman, B. Koopman ja H. Stergiou,
- Rootsi valitsus, esindajad: A. Falk, C. Meyer-Seitz, U. Persson, E. Karlsson, L. Swedenborg ja C. Hagerman,
- Ühendkuningriigi valitsus, esindaja: L. Christie, keda abistas *barrister* R. Hill,
- Euroopa Komisjon, esindajad: W. Roels ja C. Soulay,

olles 20. mai 2015. aasta kohtuistungil ära kuulanud kohtujuristi ettepaneku,

on teinud järgmise

otsuse

1 Eelotsusetaotlus puudutab küsimust, kuidas tõlgendada nõukogu 17. mai 1977. aasta

kuuenda direktiivi 77/388/EÜ kumuleeruvate käibemaksudega seotud liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta – ühine käibemaksusüsteem: ühtne maksubaas (EÜT L 145, lk 1; ELT eriväljaanne 09/01, lk 23), mida on muudetud nõukogu 16. detsembri 1991. aasta direktiiviga 91/680/EMÜ (EÜT L 376, lk 1; ELT eriväljaanne 09/01, lk 160; edaspidi „kuues direktiiv“), artikli 13 B osa punkti d alapunkti 6.

2 Taotlus on esitatud Staatssecretaris van Financiën (rahanduse riigisekretär) ja Fiscale Eenheid X NV cs (edaspidi „X“) vahelises kohtuvaidluses, mis puudutab viimati nimetatud äriühingu poolt 1996. aastal tasumisele kuulunud käibemaksuga seoses tehtud maksuotsust.

Õiguslik raamistik

Liidu õigus

Käibemaksualased õigusnormid

3 Kuuenda direktiivi artikli 2 punkti 1 kohaselt maksustatakse käibemaksuga „teenuste osutamine tasu eest riigi territooriumil maksukohustuslase poolt, kes sellena tegutseb”.

4 Kuuenda direktiivi artikli 4 lõike 4 teise lõigu kohaselt „võib iga liikmesriik riigi territooriumil asuvaid isikuid, kes on õiguslikult iseseisvad, kuid rahaliste, majanduslike ja organisatsiooniliste sidemete kaudu tihedalt üksteisega seotud, käsitada ühe maksukohustuslasena.”

5 Kuuenda direktiivi artikli 13 B osa punkti d alapunkt 6 on sõnastatud järgmiselt:

„Ilma et see piiraks ühenduse muude sätete kohaldamist, vabastavad liikmesriigid enda kehtestatud tingimustel, mille eesmärk on tagada maksuvabastuse nõuetekohane ja arusaadav kohaldamine ning ennetada võimalikku maksudest kõrvalehoidumist, maksustamise vältimist ja muid kuritarvitusi, maksust järgmised tegevusalad:

[...]

d) järgmised tehingud:

[...]

6) liikmesriikide määratletud eriotstarbeliste investeerimisfondide haldamine”.

6 Kuuenda direktiivi artikli 13 B osa punkti d alapunkt 6 on sõnastatud sisuliselt identselt nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi (ELT L 347, lk 1), mis tunnistas kuuenda direktiivi alates 1. jaanuarist 2007 kehtetuks ja asendas seda, artikli 135 lõike 1 punktiga g.

Investeeringute järelevalvet käsitlevad õigusnormid

7 Nõukogu 20. detsembri 1985. aasta direktiiv 85/611/EMÜ avatud investeerimisfonde (UCITS) käsitlevate õigus- ja haldusnormide kooskõlastamise kohta (EÜT L 375, lk 3; ELT eriväljaanne 06/01, lk 139; edaspidi „direktiiv 85/611“) näeb põhjendustes 1 ja 2 ette järgmist:

„arvestades, et liikmesriikide avatud investeerimisfonde (UCITS) käsitlevad seadused on riigiti märgatavalt erinevad, eriti selliste fondide suhtes kehtestatud kohustuste ja järelevalve osas. Need erinevused kahjustavad fondide konkurentsitingimusi ega taga osakuomanikele võrdväärset kaitset;

avatud investeerimisfonde (UCITS) reguleerivad siseriiklikud seadused tuleb kooskõlastada,

eesmärgiga lähendada selliste fondide konkurentsitingimusi ühenduse tasandil, kusjuures samal ajal tuleb tagada osakuomanikele tõhusam ja ühtsem kaitse; selline kooskõlastamine võimaldab ühes liikmesriigis paikneval avatud investeerimisfondil (UCITS) oma osakuid teistes liikmesriikides hõlpsamini turustada.”

8 Avatud investeerimisfondide (UCITS) direktiivi kohaldamisala on määratletud selle põhjenduses 6 järgmiselt:

„Liikmesriikide seaduste kooskõlastamine peaks algul piirduma mitte kinniste, vaid avatud tüüpi investeerimisfondidega (UCITS), mis pakuvad oma osakuid avalikuks müügiks ühenduses ja mille ainus eesmärk on investeerimine vabalt kaubeldavatesse väärtpabereisse [...]; käesolevas direktiivis hõlmamata avatud investeerimisfondide (UCITS) tegevuse reguleerimine tekitab mitmesuguseid probleeme, mida tuleb lahendada muude sätete abil, ning seetõttu jääb selliseid fonde puudutav kooskõlastamine hilisemale etapile; [...]”.

9 Direktiiv 85/611 sätestab Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. jaanuari 2002. aasta direktiiviga 2001/108/EÜ (ELT L 41, lk 35; ELT eriväljaanne 06/04, lk 302) muudetud versiooni, mis ei olnud põhikohtuasja asjaolude asetleidmise kuupäeval kohaldatav, artikli 1 lõigetes 1 ja 2:

„1. Liikmesriigid kohaldavad käesolevat direktiivi avatud investeerimisfondide (UCITS) suhtes, mis paiknevad nende territooriumil.

2. Avatud investeerimisfondid (UCITS) on käesolevas direktiivis ja vastavalt artiklile 2 fondid:

– mille ainus eesmärk on avalikkuselt saadud kapitali ühine investeerimine artikli 19 lõikes 1 nimetatud vabalt kaubeldavatesse väärtpaberitesse ja/või teistesse likviidsetesse finantspõhivaradesse ning mis tegutse[vad] riski hajutamise põhimõttel,

ja

– mille osakud ostetakse või võetakse osakuomanike nõudmisel tagasi otse või kaudselt nende fondide varast. Meetmeid, mida avatud investeerimisfond (UCITS) rakendab kindlustamiseks, et tema osakute börsimaksumus ei erineks oluliselt nende puhasmaksumusest, vaadeldakse võrdväärseks sellise tagasiostmise või tagasivõtmisega.

10 Direktiiv 85/611 sätestab Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. jaanuari 2002. aasta direktiiviga 2001/107/EÜ (EÜT L 41, lk 20; ELT eriväljaanne 06/04, lk 287) muudetud versiooni, mis ei olnud põhikohtuasja asjaolude asetleidmise kuupäeval kohaldatav, artikli 5 lõike 2 teises lõigus, et „käesoleva direktiivi kohaldamisel hõlmab avatud investeerimisfondide (unit trust)/lepinguliste fondide ja investeerimisühingute valitsemine II lisa nimetatud ülesandeid, kusjuures see loetelu ei ole lõplik”.

11 Nimetatud II lisa märgib järgmisi punkte, mille hulgas on „ühisportfelli haldamisega seotud ülesanded”:

„– Investeeringute haldamine;

– Haldamine:

a) õigusteenused ja fondivalitsemisega seotud raamatupidamisteenused;

b) klientide päringud;

- c) väärtuse ja hinna määramine (sh maksudeklaratsioonid);
 - d) õigusnormidele vastavuse järelevalve;
 - e) osakuomanike registri pidamine;
 - f) tulu jaotamine;
 - g) osakute emiteerimine ja väljaostmine;
 - h) lepingutega seotud arveldamine (sh tõendite saatmine);
 - i) dokumentide säilitamine.
- Turustamine”.

12 Järelevalvet investeeringute üle tugevdati Euroopa Parlamendi ja nõukogu 8. juuni 2011. aasta direktiiviga 2011/61/EL alternatiivsete investeerimisfondide valitsejate kohta, millega muudetakse direktiive 2003/41/EÜ ja 2009/65/EÜ ning määruseid (EÜ) nr 1060/2009 ja (EL) nr 1095/2010 (ELT L 174, lk 1), mis aga ei ole põhikohtuasja asjaoludele kohaldatav. Selle direktiivi põhjendustes 34 ja 58 on ette nähtud, et direktiiv on kohaldatav ka kinnisvarafondidele.

Madalmaade õigus

13 1968. aasta käibemaksuseaduse (Wet op de omzetbelasting 1968; edaspidi „käibemaksuseadus”) põhikohtuasjas kohaldatava redaktsiooni artikli 7 lõige 4 sätestab, et „[f]üüsilisi isikuid ja asutusi riigimaksude seaduse [Algemene wet inzake rijksbelastingen] tähenduses, kes on antud artikli mõttes ettevõtjad, kes elavad või kelle asukoht on Madalmaades või kellel on seal püsiv tegevuskoht ning kes moodustavad rahaliste, majanduslike ja organisatsiooniliste sidemete kaudu ühe üksuse, võib neist ühe või mitme taotlusel käsitada ühe ettevõtjana alates selle kuu esimesest päevast, mis järgneb kuule, mil inspektor teeb vastava otsuse, mille võib edasi kaevata. Maksuõigusliku üksuse moodustamise, muutmise või lõpetamise kord kehtestatakse ministri määrusega.”

14 Käibemaksuseaduse artikli 11 lõike 1 punkti i alapunkt 3 sätestab, et investeerimisfondide ja ühisinvesteeringuühenduste kaasatud vara valitsemine on käibemaksust vabastatud.

Põhikohtuasi ja eelotsuse küsimused

15 X on maksuõiguslik üksus käibemaksuseaduse artikli 7 lõike 4 mõttes, st kuuenda direktiivi artikli 4 lõike 4 teises lõigus nimetatud maksukohustuslane.

16 X?i alla kuulub ka äriühing A Beheer NV (edaspidi „A”).

17 A sõlmis 1996. aastal kolme Madalmaades asuva äriühinguga lepingud, mis puudutasid erinevate teenuste osutamist. Need äriühingud ei kuulunud X?i alla. Äriühingute asutajad olid erinevad pensionifondid. Asutamise järel emiteerisid äriühingud aktsiaid ja aktsiate hoidmise tunnistusi, mis võõrandati kolmandatele isikutele. Nende tegevus hõlmab osanikelt osade või aktsiate või aktsiate hoidmise tunnistuste omandamist, kinnisasjade ostu ja müüki ning nende haldamist. Äriühingutel ei ole töötajaid. Aktsionärid soovisid nimetatud äriühingutest saada tulu, mis makstakse välja dividendidena.

18 Lepingute kohaselt tegi A eelnimetatud äriühingute huvides tasu eest järgmisi toiminguid:

- a) kõik toimingud nende äriühingute juhatajana;
- b) kõik toimingud, mida need äriühingud on kohustatud tegema õigusaktide, asutamislepingute, põhikirjade ja haldusotsuste alusel;
- c) äriühingute vara haldamine vastavalt lepingute I lisas esitatud kirjeldusele;
- d) aruannete esitamine, andmetöötlus ja siseauditi korraldamine;
- e) käsundiandja vara käsutamine, sealhulgas kinnisasjade omandamine ja võõrandamine;
- f) osanikelt osade ja aktsiate või aktsiate hoidmise tunnistuste omandamine.

19 Eespool punktis c nimetatud I lisas on kokku lepitud järgmist:

„Haldamisega seotud teenused [...] hõlmavad järgmist:

A. Kinnisasjade haldamine:

- 1) järelevalve kinnisasjade ja nende kasutamise üle ning sellel otstarbel üürnikega kontakti võtmine;
- 2) üürnike puudumise korral maaklerite kaasamine käsundiandja arvel; üürnike hindamine;
- 3) vabanevate ruumide ülevaatamine ja inventuuri tegemine;
- 4) maksetähtajaks tasumata üüri sissenõudmine [...] ja võlgade üle arvestuse pidamine; üüritoetuste arvestus;
- 5) eelarve koostamine ja suuremate parandus? ja korrashoiutööde tellimine, tööde teostamise tehniline hindamine ja kontrollimine [...];
- 6) väiksemate parandus? ja korrashoiutööde tellimine ja nende teostamise kontrollimine;
- 7) täiendavate kaupade ja teenuste tellimine; nende kvaliteedi kontrollimine ja üürnikele nende eest arvete esitamine;
- 8) eespool loetletuga seonduv haldustegevus; ja
- 9) igapäevased õigustoimingud; üüri tõstmine ja üürilepingute pikendamine;

[...]”

20 Kõik toimingud, mille tegemise kohustus on A?le pandud lepingutega, teeb A ise või teevad neid tema arvel ja vastutusel kolmandad isikud. Nimetatud tegevuse eest sai A igalt põhikohtuasjas asjassepuutuvalt äriühingult tasu, mille suuruseks oli määratud 8% asjaomase äriühingu vara hulka kuuluvate kinnisasjade ühe aasta arvestuslikust üürist.

21 X ei maksnud kolmelt kinnisvaraga tegelevalt äriühingult saadud tasult käibemaksu, kuna tema arvates kuulusid kõik äriühingute huvides tehtud toimingud, mille ta tegi ise või tegid tema nimel kolmandad isikud, käibemaksuseaduse artikli 11 lõike 1 punkti i alapunktis 3 sätestatud maksuvabastuse alla.

22 Riigi maksuameti inspektor leidis siiski, et käibemaksust on vabastatud üksnes kõnealuste

lepingute alapunktides e ja f nimetatud tegevus, ehk kinnisasjade omandamine ja võõrandamine ning osanikelt osade ja aktsiate või aktsiate hoidmise tunnistuste omandamine. Seetõttu tegi inspektor X?i suhtes maksuotsuse, mis puudutab ajavahemikul 1. jaanuar – 31. detsember 1996 tasutud käibemaksu.

23 X esitas selle otsuse peale vaide, misjärel vähendas riigi maksuameti inspektor juurdemääratud maksusummat, leides samas, et maksuvabastus ei laiene ühele osale A osutatud teenustest. Kuna X leidis, et vähendamine ei ole piisav, esitas ta inspektori otsuse peale kaebuse Rechtbank Bredale (Breda esimese astme kohus). Viimane tunnistas kaebuse põhjendatuks, tühistas nimetatud otsuse ja vähendas oluliselt maksusummat.

24 Seejärel esitas riigi maksuameti inspektor Rechtbank Breda (Breda esimese astme kohus) otsuse peale apellatsioonkaebuse Gerechtshof te 's Hertogenboschile ('s?Hertogenboschi teise astme kohus), kes jättis esimese astme kohtu otsuse muutmata.

25 Rahanduse riigisekretär esitas Gerechtshof te 's Hertogenboschi ('s?Hertogenboschi teise astme kohus) otsuse peale kassatsioonkaebuse Hoge Raad der Nederlandenile (Madalmaade kõrgeim kohus). Hoge Raad der Nederlandeni kohtujurist palus oma ettepanekus tunnistada kassatsioonkaebus põhjendamatuks.

26 Hoge Raad der Nederlanden soovib teada, kas kõne all olevaid investeerimisühinguid, mille puhul kogutakse kinnisasjade omandamiseks, valdamiseks, haldamiseks ja võõrandamiseks vara rohkem kui ühelt investorilt eesmärgiga teenida investeringutelt tulu, millest saavad dividendide väljamaksmise ja osaluse väärtuse suurenemise kaudu osa kõik osakuomanikud, tuleb käsitada „eriotstarbeliste investeerimisfondidena” kuuenda direktiivi artikli 13 B osa punkti d alapunkti 6 tähenduses. Eeskätt kerkib seejuures küsimus, kas direktiivi nimetatud sätte kohaldamist takistab asjaolu, et investeeritakse kinnisasjadesse.

27 Kui neid äriühinguid võib pidada „eriotstarbelisteks investeerimisfondideks” kuuenda direktiivi artikli 13 B osa punkti d alapunkti 6 tähenduses, siis palub Hoge Raad der Nederlanden selgitada, kas kinnisasjade tegelikku haldamist, mis hõlmab kõike kinnisasjade üürileandmise ja hooldusega seonduvat, mille äriühingud tegid ülesandeks kolmandale isikule A, saab pidada „haldamiseks” kuuenda direktiivi artikli 13 B osa punkti d alapunkti 6 tähenduses.

28 Neid asjaolusid arvestades otsustas Hoge Raad der Nederlanden menetluse peatada ja esitada Euroopa Kohtule järgmised eelotsuse küsimused:

„1. Kas kuuenda direktiivi artikli 13 B osa punkti d alapunkti 6 tuleb tõlgendada nii, et äriühingut, mis on asutatud rohkem kui ühe investori poolt ainsa eesmärgiga investeerida kaasatud vara kinnisasjadesse, võib käsitada eriotstarbelise investeerimisfondina viidatud sätte tähenduses?

2. Juhul kui vastus esimesele küsimusele on jaatav, siis kas kuuenda direktiivi artikli 13 B osa punkti d alapunkti 6 tuleb tõlgendada nii, et mõiste „haldamine” hõlmab ka äriühingu kinnisasjade tegelikku haldamist, mis on tehtud ülesandeks kolmandale isikule?”

Eelotsuse küsimuste analüüs

Esimene küsimus, mis puudutab mõistet „eriotstarbelised investeerimisfondid”

29 Eelotsusetaotluse kohaselt soovib eelotsusetaotluse esitanud kohus esimese küsimusega selgitada sisuliselt seda, kas kuuenda direktiivi artikli 13 B osa punkti d alapunkti 6 tuleb tõlgendada nii, et selliseid investeerimisühinguid, nagu on kõne all põhikohtuasjas, milles mitmed investorid koguvad kapitali kinnisasjade ostmiseks, valdamiseks, haldamiseks ja müügiks,

eesmärgiga teenida investeringutelt tulu, millest saavad dividendide väljamaksmise ja osaluse väärtuse suurenemise kaudu osa kõik osakuomanikud, saab käsitada „eriotstarbeliste investeerimisfondidena” selle sätte mõttes.

30 Kõigepealt tuleb meenutada, et kuigi väljakujunenud kohtupraktika kohaselt on kuuenda direktiivi artikli 13 B osa punkti d alapunktis 6 ette nähtud maksuvabastused liidu õiguse autonoomsed mõisted ning neile tuleb seetõttu ka anda ühine määratlus, mille eesmärk on välistada käibemaksusüsteemi liikmesriigiti erinev kohaldamine, nii et liikmesriigid ei saa muuta nende sisu, ei ole see siiski nii juhul, kui Euroopa Liidu seadusandja on jätnud maksuvabastuse teatud tingimuste määramise nende liikmesriikide hooleks (vt selle kohta kohtuotsused *Abbey National*, C-169/04, EU:C:2006:289, punktid 38 ja 39; *JP Morgan Fleming Claverhouse Investment Trust ja The Association of Investment Trust Companies*, C-363/05, EU:C:2007:391, punktid 19 ja 20; *Wheels Common Investment Fund Trustees jt*, C-424/11, EU:C:2013:144, punkt 16, ning *ATP PensionService*, C-464/12, EU:C:2014:139, punkt 40).

31 Kuuenda direktiivi artikli 13 B osa punkti d alapunkt 6 annabki liikmesriikidele õiguse määratleda mõiste „eriotstarbelised investeerimisfondid” (vt kohtuotsused *Wheels Common Investment Fund Trustees jt*, C-424/11, EU:C:2013:144, punkt 16, ja *ATP PensionService*, C-464/12, EU:C:2014:139, punkt 40).

32 Liikmesriikidele antud määratlemisõigus on siiski piiratud liidu seadusandja kasutatavate maksuvabastuse tingimuste rikkumise keeluga. Liikmesriigil ei ole õigust valida, pööramata tähelepanu „eriotstarbeliste investeerimisfondide” tingimustele, fonde, mille suhtes kohaldatakse maksuvabastust, ja neid, mille suhtes seda ei kohaldata. See säte annab talle seega üksnes pädevuse määratleda siseriiklikus õiguses fondid, mis vastavad mõistele „eriotstarbeline investeerimisfond” (vt selle kohta kohtuotsused *JP Morgan Fleming Claverhouse Investment Trust ja The Association of Investment Trust Companies*, C-363/05, EU:C:2007:391, punktid 41–43; *Wheels Common Investment Fund Trustees jt*, C-424/11, EU:C:2013:144, punkt 17, ning *ATP PensionService*, C-464/12, EU:C:2014:139, punkt 41).

33 Liikmesriikidele antud õigust määratleda mõiste „eriotstarbelised investeerimisfondid” tuleb teostada, järgides kuuenda direktiivi kohaseid eesmärke ja neutraalse maksustamise põhimõtet, mis on ühisest käibemaksusüsteemist lahutamatu (vt selle kohta kohtuotsused *JP Morgan Fleming Claverhouse Investment Trust ja The Association of Investment Trust Companies*, C-363/05, EU:C:2007:391, punktid 22 ja 43; *Wheels Common Investment Fund Trustees jt*, C-424/11, EU:C:2013:144, punkt 18, ning *ATP PensionService*, C-464/12, EU:C:2014:139, punkt 42).

34 Sellega seoses tuleb märkida, et esiteks on eriotstarbeliste investeerimisfondide haldamisega seotud tehingute maksuvabastuse eesmärk eelkõige lihtsustada investorite jaoks investeerimisfondide abil investeerimist, jättes käibemaksuga seotud kulud kõrvale ning tagades, et ühine käibemaksusüsteem oleks väärtpaberitesse otse tehtavate investeringute ja investeerimisfondide kaudu tehtavate investeringute vahelise valiku tegemisel maksualaselt neutraalne (vt kohtuotsused *JP Morgan Fleming Claverhouse Investment Trust ja The Association of Investment Trust Companies*, C-363/05, EU:C:2007:391, punkt 45; *Wheels Common Investment Fund Trustees jt*, C-424/11, EU:C:2013:144, punkt 19, ning *ATP PensionService*, C-464/12, EU:C:2014:139, punkt 43).

35 Seega tuleb kuuenda direktiivi kohaldamiseks kindlaks teha, kas äriühinguid, millel on sellised tunnused nagu põhikohtuasjas kõnealustel äriühingutel ja mille on asutanud rohkem kui üks investor ainsa eesmärgiga investeerida kaasatud vara kinnisasjadesse, saab käsitada „eriotstarbeliste investeerimisfondidena” selle direktiivi artikli 13 B osa punkti d alapunkti 6 mõttes.

36 Tasub meenutada, et fondid, mis on avatud investeerimisfondid direktiivi 85/611 mõttes,

kujutavad endast eriotstarbelisi investeerimisfonde (vt selle kohta eelkõige kohtuotsused Deutsche Bank, C?44/11, EU:C:2012:484, punkt 32; Wheels Common Investment Fund Trustees jt, C?424/11, EU:C:2013:144, punkt 23, ning ATP PensionService, C?464/12, EU:C:2014:139, punkt 46). Selle direktiivi artikli 1 lõike 2 kohaselt on avatud investeerimisfondid fondid, mille ainus eesmärk on avalikkuselt saadud kapitali ühine investeerimine riski hajutamise põhimõttel ja kelle osakud ostetakse või võetakse tagasi osakuomanike nõudmisel otse või kaudselt nende ettevõtjate varast.

37 Lisaks tuleb eriotstarbeliste investeerimisfondidena käsitada ka fonde, mis ei ole küll avatud investeerimisfondid direktiivi 85/611 tähenduses, kuid millel on viimastega identsed tunnused ja mis seega teevad samu tehinguid, või vähemalt on neil sarnased tunnused, et olla omavahel konkureerivad (vt selle kohta kohtuotsused, Abbey National, C?169/04, EU:C:2006:289, punktid 53–56; JP Morgan Fleming Claverhouse Investment Trust ja The Association of Investment Trust Companies, C?363/05, EU:C:2007:391, punktid 48–51; Wheels Common Investment Fund Trustees jt, C?424/11, EU:C:2013:144, punkt 24, ning ATP PensionService, C?464/12, EU:C:2014:139, punkt 47).

38 Nii tuleb sedastada, et selliseid äriühinguid, nagu on kõne all põhikohtuasjas, mille on asutanud rohkem kui üks investor ainsa eesmärgiga investeerida kaasatud vara kinnisasjadesse, ei saa käsitada eriotstarbeliste investeerimisfondidena direktiivi 85/611 mõttes. Direktiiv 85/611 ei reguleeri investeerimist, mis tehakse vaid kinnisasjadesse, kuna vastavalt direktiivi artikli 1 lõigetele 1 ja 2 kohaldatakse seda direktiivi üksnes vabalt kaubeldavatesse väärtpaberitesse tehtavatele investeerimistele.

39 Põhikohtuasjas kõnealustel äriühingutel peavad selleks, et neid saaks käsitada eriotstarbeliste investeerimisfondidena, mis on kuuenda direktiivi artikli 13 B osa punkti d alapunkti 6 kohaselt maksust vabastatud, olema direktiivis 85/611 määratletud avatud investeerimisfondidega identsed tunnused ja nad peavad tegema samu tehinguid, või vähemalt peavad neil olema sarnased tunnused, et olla viimastega konkureerivad.

40 Sellega seoses tuleb kõigepealt märkida sarnaselt sellele, mille kohtujurist tõi välja oma ettepaneku punktides 22–29, et kuuenda direktiivi artikli 13 B osa punkti d alapunktis 6 ette nähtud maksuvabastust kohaldatakse erilise riikliku järelevalve alla kuuluvatele investeerimisfondidele.

41 Selle sätte tähenduses eriotstarbeliste investeerimisfondide haldamise maksust vabastamise tõlgendamise raames on Euroopa Kohus korduvalt märkinud, et käibemaksualaste õigusnormide ühtlustamine toimus enne investeerimisfondide tegevusloa andmist ja järelevalvet käsitlevate õigusnormide, eriti enne direktiivi 85/611 ühtlustamist (kohtuotsused Abbey National, C?169/04, EU:C:2006:289, punkt 55, ning JP Morgan Fleming Claverhouse Investment Trust ja The Association of Investment Trust Companies, C?363/05, EU:C:2007:391, punkt 32).

42 Nagu kohtujurist oma ettepaneku punktis 21 märkis, määrasid liikmesriigid esialgu kindlaks, millised investeerimisfondid kuuluvad erilise riikliku järelevalve alla, st milliste investeerimisfondide suhtes kohaldatakse eelkõige investorite kaitse eesmärgil tegevusloa andmise ja järelevalve erisätteid. Viitamine liikmesriikide õiguses riiklikult reguleeritud „eriotstarbeliste investeerimisfondide” määratlusele võimaldas anda riikliku järelevalve alla kuuluvatele investeerimistele kuuenda direktiivi artikli 13 B osa punkti d alapunktis 6 sätestatud maksuvabastuse.

43 Direktiivi 85/611 põhjendused 1 ja 2 näevad ette, et kuna avatud investeerimisfonde (UCITS) käsitlevad seadused on liikmesriigiti erinevad, siis soovib liidu seadusandja liikmesriikide vastavaid seadusi, eriti selliste fondide suhtes kehtestatud kohustuste ja järelevalve osas, kooskõlastada, eesmärgiga lähendada selliste fondide konkurentsitingimusi liidu tasandil, tagada

osakuomanikele tõhusam ja ühtsem kaitse ning lihtsustada ühes liikmesriigis paikneval avatud investeerimisfondil (UCITS) oma osakute turustamist teistes liikmesriikides.

44 Direktiiv 85/611 kehtestas niisiis ühised põhireeglid reguleerimaks liikmesriikides asuvatele avatud investeerimisfondidele (UCITS) tegevusloa andmist, nende järelevalvet, struktuuri ja äritegevust ning infot, mida need fondid peavad avaldama.

45 Direktiiviga 85/611 liidu tasandil investeerimisfondide järelevalvet käsitlevate esimeste õigusnormide vastuvõtmine piiras liikmesriikide kaalutusõigust, mis viimastel on kuuenda direktiivi artikli 13 B osa punkti d alapunkti 6 mõttes eriotstarbeliste investeerimisfondide määratlemisel.

46 Liidu tasandil investeeringute järelevalvet käsitlevate õigusnormide kooskõlastamine kattus üheaegselt liikmesriikide määratlemisõigusega. Mõiste „eriotstarbeline investeerimisfond” kuuenda direktiivi artikli 13 B osa punkti d alapunkti 6 tähenduses määratakse seega üheaegselt kindlaks nii liidu õiguses kui siseriiklikus õiguses.

47 Euroopa Kohus on oma varasemates otsustes leidnud, et selle sätte alusel maksust vabastatud eriotstarbeliste investeerimisfondidena tuleb käsitada esiteks direktiivi 85/611 kohaldamisalasse kuuluvaid investeerimisfonde, kelle suhtes teostatakse erilist riiklikku järelevalvet, ja teiseks fonde, mis ei ole küll avatud investeerimisfondid selle direktiivi tähenduses, kuid millel on viimastega identsed tunnused ja mis seega teevad samu tehinguid, või vähemalt on neil sarnased tunnused, et olla omavahel konkureerivad (kohtuotsused *Wheels Common Investment Fund Trustees jt*, C?424/11, EU:C:2013:144, punktid 23 ja 24, ning *ATP PensionService*, C?464/12, EU:C:2014:139, punktid 46 ja 47).

48 Nagu kohtujurist oma ettepaneku punktis 27 märkis, siis saavad olla avatud samadele konkurentsitingimustele ja mõeldud samale investorite ringile üksnes need investeerimisfondid, mille suhtes teostatakse erilist riiklikku järelevalvet. Teist liiki investeerimisfondidel võib põhimõtteliselt olla samuti õigus kuuenda direktiivi artikli 13 B osa punkti d alapunktis 6 ette nähtud maksuvabastusele, kui liikmesriigid näevad ka nende suhtes ette erilise riikliku järelevalve.

49 Sellest tuleneb, et põhikohtuasjas arutusel olev investeering, mis tehakse üksnes kinnisasjadesse ja millele ei laiene 1996. aastal kehtinud liidu õigusega ette nähtud järelevalvet reguleerivad õigusnormid, mis on sätestatud direktiivis 85/611, saab olla eriotstarbeline investeerimisfond kuuenda direktiivi artikli 13 B osa punkti d alapunkti 6 mõttes vaid siis, kui siseriiklik õigus näeb sellisele fondile ette erilise riikliku järelevalve.

50 Kuna eelotsusetaotluse esitanud kohtu välja toodud asjaolud ei võimalda määrata kindlaks, kas põhikohtuasjas on see nii, siis tuleb seda küsimust hinnata nimetatud kohtul.

51 Kui eelotsusetaotluse esitanud kohus peaks leidma, et need kolm äriühingut, kellele A osutas erinevaid teenuseid, olid erilise riikliku järelevalve all, siis tuleb analüüsida ka seda, kas neil äriühingutel on muud tunnused, mis on nõutavad, et neid saaks käsitada eriotstarbeliste investeerimisfondidena, kelle suhtes võib kohaldada maksuvabastust, lähtudes kuuenda direktiivi artikli 13 B osa punkti d alapunkti 6 ja neutraalse maksustamise põhimõtte eesmärgist.

52 Selles küsimuses on X ja Euroopa Komisjon seisukohal, et põhikohtuasjas kõnealuste äriühingute tunnused vastavad eriotstarbeliste investeerimisfondide tunnustele, nagu need tulenevad Euroopa Kohtu praktikast. Investeerimisfond on niisiis sarnane avatud investeerimisfondidega, mis on määratletud direktiivis 85/611, kui isikud on ostnud selle fondi osakuid, kui nende investeeringute tulusus sõltub fondivalitsejate tehtud investeeringute tulemustest ajavahemikus, mil nad omavad osakuid, ning kui osanikel on õigus saada tulu või nad kannavad fondivalitsemisega seotud riske (vt selle kohta kohtuotsus *Wheels Common Investment*

Fund Trustees jt, C?424/11, EU:C:2013:144, punkt 27). Samamoodi on Euroopa Kohus leidnud, et eriotstarbeliste investeerimisfondidena võib käsitada tööandja pensionifonde, kui neid rahastavad pensionisaajad, kui hoiustamine toimub riskide hajutamise põhimõttest lähtudes ja kui investeerimisega seotud riske kannavad soodustatud isikud (kohtuotsus ATP PensionService, C?464/12, EU:C:2014:139, punkt 59).

53 Selline näib olevat olukord põhikohtuasjas kõnealuste äriühingute puhul, võttes arvesse eelotsusetaotluse esitanud kohtu välja toodud asjaolusid ja Euroopa Kohtule esitatud dokumente.

54 Need äriühingud koguvad erinevatest pensionifondidest pärit kapitali ning tegelevad kinnisasjade ostmise, valdamise, haldamise ja müügiga eesmärgiga saada nii suurt tulu kui võimalik. Nimetatud äriühingud on väljastanud aktsiate hoidmise tunnistusi, mis annavad nende omanikule õiguse saada osaluse suurusele vastavas osas dividende. Isikutel, kes omavad selliseid tunnistusi, on ka õigus pärast osaluse väärtuse suurenemist saada osa asjaomase äriühingu kasumist. Investeeringuga seotud risk jääb osakuomanikele. Investorid, kes on paigutanud oma vara mõnda nimetatud äriühingusse, kannavad sellesse kogutud varade valitsemisega seotud riski. Investorite dividendidena saadav tulu sõltub asjaomase äriühingu vara tootlikkusest. Kõnealuse äriühingu kapital on avatud erinevatele investoritele, kellel on võimalik oma aktsiate hoidmise tunnistused soovi korral võõrandada kolmandatele isikutele. Lisaks, uued investorid võivad asjaomases äriühingus märkida uut kapitali ja teha sellesse sissemakseid.

55 Tuleb märkida, et Rootsi valitsuse esitatud argumendiga kinnisvarafondi riskide hajutamise puudumise kohta ei saa nõustuda.

56 Mis puudutab põhikohtuasjas kõnealuseid äriühinguid, siis kohtuistungil välja toodud asjaoludest ja Euroopa Kohtule esitatud tõenditest nähtuvalt investeeriti kaasatud vara riskide hajutamise põhimõttest lähtudes. Fondid investeerisid eri liiki kinnisvarasse, nii elu? kui äriruumidesse ja seda erinevates geograafilistes piirkondades.

57 Nagu märgib komisjon, siis asjaolu, et antud juhul on tegemist kinnisvarainvesteeringutega, ei mõjuta põhikohtuasjas kõne all oleva kolme äriühingu tegevuse laadi, milleks on fondide kollektiivne valitsemine. Kuuenda direktiivi artikli 13 B osa punkti d alapunkt 6 nimelt käsitleb eriotstarbelisi investeerimisfonde üldiselt, ei viita fondi konkreetsele vormile ega erista neid fondi paigutatud varade põhjal. Miski ei viita sellele, et antud sättes ette nähtud maksuvabastust kohaldatakse üksnes väärtpaberinvesteeringutele ning muud liiki investeeringud jäävad maksuvabastuse kohaldamisalast väljapoole. Ei kuuenda direktiivi artikli 13 B osa punkti d alapunkti 6 kontekst, sõnastus ega ka mitte selle sätte eesmärk ei anna mõista, et liidu seadusandja kavatsus oli piirata selle sätte kohaldamisala üksnes avatud investeerimisfondidega, mis investeerivad vabalt kaubeldavatesse väärtpaberitesse.

58 Eelotsusetaotluse esitanud kohus küsib siiski, kas nimetatud sättes ette nähtud maksuvabastuse eesmärk, nagu selle on sõnastanud Euroopa Kohus, võib olla saavutatav juhul, kui tegemist on kinnisasjaga, märkides, et Euroopa Kohtu praktika nimetatud maksuvabastuse osas puudutab vaid investeeringuid vabalt kaubeldavatesse väärtpaberitesse.

59 Siinkohal tuleb sarnaselt X?le märkida, et asjaolu, et olemasolev Euroopa Kohtu praktika puudutab olukordi, milles ühisvara investeeritakse väärtpaberitesse, selgitab kuni käesoleva ajani kohtumenetluste ese, kuna Euroopa Kohtul ei ole palutud analüüsida teist liiki varadesse tehtud investeeringutega seotud asjaolusid.

60 Nagu on märgitud direktiivi 85/611 põhjenduses 6 ja artiklis 24 ning nagu tuleneb selle direktiivi direktiiviga 2001/108 muudetud versiooni, mis ei olnud põhikohtuasja asjaolude esinemise kuupäeval kohaldatav, artikli 19 lõike 1 punktist e, hõlmab järelevalvet käsitlevate

õigusnormide kooskõlastamise eesmärk mitte üksnes avatud investeerimisfonde, vaid ka muid investeerimisfonde (vt selle kohta kohtuotsus JP Morgan Fleming Claverhouse Investment Trust ja The Association of Investment Trust Companies, C?363/05, EU:C:2007:391, punktid 32 ja 34). Väärtpaberinvesteering kujutab endast seega üksnes reguleeritud investeeringute teatavat liiki.

61 Asjaolu, et direktiivi 2011/61, mis esindab liidu tasandil investeerimisfondidele kohaldatava erilise riikliku järelevalve osas uut ühtlustamisetappi, kohaldatakse – nagu nähtub selle direktiivi põhjendusest 34 – ka kinnisvarafondide suhtes, üksnes kinnitab seda tõlgendust.

62 Seda arvestades on asjaolu, mille kohaselt ei ole sellistel kinnisvaraga tegelevatel äriühingutel nagu põhikohtuasjas võimalik saada kuuenda direktiivi artikli 13 B osa punkti d alapunktis 6 sätestatud maksuvabastust seetõttu, et vara valitsemine hõlmab kinnisasja, vastuolus neutraalse maksustamise põhimõttega.

63 Kui investeerimisfondide suhtes kohaldatakse sarnast erilist riiklikku järelevalvet olenemata sellest, kas nad investeerivad väärtpaberitesse või kinnisasjadesse, valitseb nende kahe investeerimisfondi liigi vahel ka otsene konkurents. Seda seetõttu, et investorid lähtuvad mõlemal juhul kokkuvõttes ainult tulust, mida nad oma kapitalilt saavad. Väljakujunenud kohtupraktika kohaselt on neutraalse maksustamise põhimõttega vastuolus omavahel konkureerivate sarnaste teenuste osutamise erinev kohtlemine käibemaksu seisukohast (vt kohtuotsus Wheels Common Investment Fund Trustees jt, C?424/11, EU:C:2013:144, punkt 21 ja seal viidatud kohtupraktika).

64 Seega tuleb esimesele küsimusele vastata, et kuuenda direktiivi artikli 13 B osa punkti d alapunkti 6 tuleb tõlgendada nii, et selliseid investeerimisühinguid, nagu on kõne all põhikohtuasjas, milles kapitali koguvad mitmed investorid, kes kõik kannavad riske, mis on seotud kinnisasjade ostmiseks, valdamiseks, haldamiseks ja müügiks kaasatud vara valitsemisega, eesmärgiga teenida investeeringutelt tulu, millest saavad dividendide väljamaksmise ja osaluse väärtuse suurenemise kaudu osa kõik osakuomanikud, saab käsitada „eriotstarbeliste investeerimisfondidena” selle sätte mõttes, tingimusel, et asjaomane liikmesriik teostab selliste äriühingute üle erilist riiklikku järelevalvet.

Teine küsimus, mis puudutab mõistet „haldamine”

65 Eelotsusetaotluse esitanud kohus palub teise küsimusega selgitada sisuliselt seda, kas kuuenda direktiivi artikli 13 B osa punkti d alapunkti 6 tuleb tõlgendada nii, et selles sättes nimetatud mõiste „haldamine” hõlmab ka eriotstarbelise investeerimisfondi kinnisasjade tegelikku haldamist, mis on tehtud ülesandeks kolmandale isikule?

66 Eelotsusetaotluse põhjendustest nähtub esiteks, et „kolmanda isiku” all mõeldakse A?d, kes täitis põhikohtuasjas kõnealuse kolme äriühingu huvides kõiki haldamisega, sealhulgas juhtimisega seotud ülesandeid, ja teiseks, et kinnisasjade tegelik haldamine hõlmab eelkõige kinnisasjade üürile andmist, olemasolevate üürilepingute haldamist ning hooldusmeetmete korraldamist ja kontrolli.

67 Seega tuleb välja selgitada, kas haldamine kuuenda direktiivi artikli 13 B osa punkti d alapunkti 6 mõttes on seotud üksnes asjaomaste kinnisasjade ostmise ja müümisega või ka nende tegeliku haldamisega.

68 Sellega seoses on oluline meenutada, et väljakujunenud kohtupraktika kohaselt tuleb kuuenda direktiivi artiklis 13 sätestatud maksuvabastuste määratlemisel kasutatud mõisteid tõlgendada kitsalt. Ent neid mõisteid tuleb tõlgendada kooskõlas nimetatud maksuvabastuste eesmärgiga ning järgida neutraalse maksustamise põhimõtet, mis on ühtse käibemaksusüsteemi lahutamatu osa. Kitsendava tõlgendamise nõue ei tähenda, et nimetatud artiklis 13 loetletud

maksuvabastusi määratlevaid mõisteid peaks tõlgendama nii, et kaob nende toime (vt eelkõige kohtuotsused Zimmermann, C?174/11, EU:C:2012:716, punkt 22 ja seal viidatud kohtupraktika, ning Mapfre asistencia ja Mapfre warranty, C?584/13, EU:C:2015:488, punkt 26).

69 Nagu Euroopa Kohus on juba märkinud, on kuuenda direktiivi artikli 13 B osa punkti d alapunktis 6 nimetatud eriotstarbeliste investeerimisfondide „haldamise” mõiste liidu õiguse autonoomne mõiste, mille sisu ei või liikmesriigid muuta (kohtuotsus Abbey National, C?169/04, EU:C:2006:289, punkt 43).

70 Liidu seadusandja ei ole seda mõistet defineerinud.

71 Euroopa Kohus on siiski täpsustanud, et maksuvabastus puudutab neid tehinguid, mis on avatud investeerimisfondide tegevusele omased (kohtuotsused Abbey National, C?169/04, EU:C:2006:289, punkt 63; Deutsche Bank, C?44/11, EU:C:2012:484, punkt 31, ja ATP PensionService, C?464/12, EU:C:2014:139, punkt 65). Mis puudutab konkreetsemalt kolmandast isikust fondivalitseja osutatavaid teenuseid, siis on Euroopa Kohus leidnud, et need peavad igakülgset hinnates moodustama eraldi terviku, mis täidab eriotstarbelise investeerimisfondi haldamisele omaseid ja olulisi ülesandeid (kohtuotsus ATP PensionService, C?464/12, EU:C:2014:139, punkt 65).

72 Lisaks varahaldusele kuuluvad avatud investeerimisfondile omaste ülesannete hulka ka need avatud investeerimisfondide endi haldamise ülesanded, mis on märgitud direktiivi 85/611 II lisas pealkirja „Haldamine” all (kohtuotsus ATP PensionService, C?464/12, EU:C:2014:139, punkt 66).

73 Euroopa Kohus on otsustanud, et eriotstarbelise investeerimisfondi „haldamine” kuuenda direktiivi artikli 13 B osa punkti d alapunkti 6 tähenduses hõlmab mitte üksnes investeeringute haldamist koos halduse esemeks oleva vara valiku ja võõrandamisega, vaid ka haldus? ja raamatupidamisteenuseid nagu tulu suuruse ja fondiosakute või ?aktsiate hinna arvutamist, vara hindamist, raamatupidamisarvestust, tulude jaotamiseks deklaratsioonide ettevalmistamist, teabe ja dokumentatsiooni andmist perioodiliste aruannete ning maksu?, statistika ja käibedeklaratsioonide jaoks ja tulude prognoosimist (vt kohtuotsus Abbey National, C?169/04, EU:C:2006:289, punktid 26, 63 ja 64, ning ATP PensionService, C?464/12, EU:C:2014:139, punkt 68).

74 Teisalt on Euroopa Kohus leidnud, et avatud investeerimisfondide depoopanga ülesanded või pelgalt materiaalsed või tehnilised teenused, nagu arvutivõrgu paigaldamine, ei kuulu kuuenda direktiivi artikli 13 B osa punkti d alapunkti 6 kohaldamisalasse (kohtuotsus Abbey National, C?169/04, EU:C:2006:289, punktid 65 ja 71).

75 Seisukohti esitanud valitsused on arvamusel, et kuigi kõnealuseid kinnisvaraga tegelevaid äriühinguid tuleb käsitada eriotstarbelise investeerimisfondina kuuenda direktiivi artikli 13 B osa punkti d alapunkti 6 mõttes, siis mõiste „haldamine” selle sätte tähenduses hõlmab ka investeeringute juhtimist, eelkõige investeeringuid moodustavate väärtpaberite ostu ja müüki käsitlevaid otsuseid ja nõustamist, samuti direktiivi 85/611 II lisas „Haldamine” nimetatud teenused. Igal juhul ei kuulu selle mõiste alla pelgalt materiaalsed või tehnilised teenused nagu arvutivõrgu paigaldamine.

76 X ja komisjon seevastu väidavad, et A poolt oma kolme lepingupartneri huvides teostatud tegevus, mida on kirjeldatud käesoleva kohtuotsuse punktis 19, kuulub eriotstarbeliste investeerimisfondide „haldamise” mõiste alla. Kogu tema tegevuse eesmärk on optimeerida A kolme lepingupartneri kapitali moodustavate kinnisasjade haldamist ja kokkuvõttes kasvatada eriotstarbeliste investeerimisfondide investorite osaluste väärtust.

77 Sellega seoses tuleb sedastada, et eriotstarbelise investeerimisfondi eriomane tegevus on avalikkuselt kaasatud kapitali ühine investeerimine (vt selle kohta kohtuotsus GfBk, C-275/11, EU:C:2013:141, punktid 22 ja 24). Seega, kuna sellise fondi vara moodustavad kinnisasjad, hõlmab tema tegevus esiteks kinnisasjade valiku ja võõrandamisega seotud tegevust ja teiseks haldus? ja raamatupidamisteenustega seotud ülesandeid, millele on viidatud käesoleva kohtuotsuse punktis 73.

78 Samas ei ole kinnisasjade tegelik haldamine eriotstarbelise investeerimisfondi haldamisele eriomane, kuna see läheb kaugemale avalikkuselt kaasatud kapitali ühise investeerimisega seotud tegevusvaldkondadest. Kuna kinnisasjade tegeliku haldamise käigus soovitakse investeeritud vara hoida ja suurendada, siis ei ole selle eesmärk eriomane mitte ainult eriotstarbelisele investeerimisfondile, vaid on omane igat liiki investeerimisfondidele.

79 Eelnevat arvesse võttes tuleb teisele küsimusele vastata, et kuuenda direktiivi artikli 13 B osa punkti d alapunkti 6 tuleb tõlgendada nii, et selles sättes nimetatud mõiste „haldamine” ei hõlma eriotstarbelise investeerimisfondi kinnisasjade tegelikku haldamist.

Kohtukulud

80 Kuna põhikohtuasja poolte jaoks on käesolev menetlus eelotsusetaotluse esitanud kohtus pooleli oleva asja üks staadium, otsustab kohtukulude jaotuse siseriiklik kohus. Euroopa Kohtule seisukohtade esitamisega seotud kulud, välja arvatud poolte kohtukulud, ei hüvitata.

Esitatud põhjendustest lähtudes Euroopa Kohus (viies koda) otsustab:

1. Nõukogu 17. mai 1977. aasta direktiivi 77/388/EÜ kumuleerivate käibemaksudega seotud liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta – ühine käibemaksusüsteem: ühtne maksubaas (muudetud nõukogu 16. detsembri 1991. aasta direktiiviga 91/680/EMÜ) artikli 13 B osa punkti d alapunkti 6 tuleb tõlgendada nii, et selliseid investeerimisühinguid, nagu on kõne all põhikohtuasjas, milles kapitali koguvad mitmed investorid, kes kõik kannavad riske, mis on seotud kinnisasjade ostmiseks, valdamiseks, haldamiseks ja müügiks kaasatud vara valitsemisega, eesmärgiga teenida investeringutelt tulu, millest saavad dividendide väljamaksmise ja osaluse väärtuse suurenemise kaudu osa kõik osakuomanikud, saab käsitada „eriotstarbeliste investeerimisfondidena” selle sätte mõttes, tingimusel, et asjaomane liikmesriik teostab selliste äriühingute üle erilist riiklikku järelevalvet.

2. Kuuenda direktiivi 77/388 artikli 13 B osa punkti d alapunkti 6 tuleb tõlgendada nii, et selles sättes nimetatud mõiste „haldamine” ei hõlma eriotstarbelise investeerimisfondi kinnisasjade tegelikku haldamist.

Allkirjad

* Kohtumenetluse keel: hollandi.